

İlki Tunus'ta toplanan "Suriye'nin Dostları" toplantısının ikincisi, 1 Nisan 2012 Pazar günü İstanbul'da, aralarında ABD, İngiltere ve Fransa Dışişleri Bakanlarının da bulunduğu 83 ülkenin katılımıyla düzenlendi. Özellikle pek çok kesimin büyük umutlar bağladığı bu toplantıda adeta "dağ fare doğurdu" ve en öne çıkan karar, Suriye Ulusal Konseyi'nin Suriye halkının tek meşru temsilcisi kabul edilmesi oldu.

Bu toplantı, Suriye meselesinin çözümü yolunda Amerika'nın belirlediği yol haritasının adımlarından ve buna zemin hazırlama aşamalarından biridir. Toplantı adının "Suriye'nin Dostları" olması bile tek başına bu toplantının Müslümanlar tarafından planlanmadığının açık bir göstergesidir. Çünkü Suriye halkı, dostluktan, arkadaşlıktan önce Müslümanların kardeşidir.

Hedef, Beşşar Esed rejimini askeri müdahale olmaksızın yumuşak bir geçişle değiştirmektir. Bunun için Suriye muhalefetine tek çatı altında toplamak, muhalif kanadın güçlenip meşruiyet kazanmasını sağlamak, (İstanbul Konferansı) daha sonra da devletlerarası arabulucular (Annan Planı) yoluyla muhalefet ile iktidar arasında görüşmeleri başlatmaktır. Akabinde yapılacak müzakereler sonucunda ise seçimlere gidilecek, böylece moda tabiriyle iktidar paylaşım modeli adı altında muhalefete mevcut rejimde bir pay verilip akan nezih kanlar heder edilecektir. Suriye için görünen Amerikan planı budur.

Obama ile Seul'de görüşen, ardından İran'a koşup Amerika'nın Suriye planını İran'la birlikte uygulamaya sokan Erdoğan, ilk kez çözümün sandıkta olduğuna işaret ederek İran dönüşünde şöyle diyordu: "İran Beşşar'la görüşme yaparak sandığı 6 ay içerisinde getirirse sıkıntılar da azalır, anayasa, parlamento ve başkanlık sorunları çözülür. Muhaliflerle de biz görüşürüz." O yüzden İstanbul'daki toplantı bu planda Türkiye'ye yüklenen misyonun bir parçasıydı. Bir senedir, binlerce Müslüman acımasızca katlediliyor, hapsediliyor, işkence ediliyor, kadın, çocuk, yaşlı demeden evler insanların başına yıkılıyor, fakat Başbakan Erdoğan çıkıp hala "Esed uygulamada olumlu bir yaklaşım sergilerse sabırla bekleriz" ve "Seçimler adil, şeffaf ve uluslararası denetime açık olmalı" diyebiliyor. Orada yaşanan korkunç vahşete rağmen, hala "Demokratik Suriye" çağrısı yapabiliyor, sözde Milli Misak'ın temel referans olduğunu söyleyebiliyor!

Bugün sabırla bekleyeceğini ifade eden Erdoğan, olayların başında yaptığı hamasi konuşmalarda "Hama'nın hesabı sorulmadı ancak Humus'un hesabı sorulacak... Yeni bir Hama katliamına müsaade etmeyeceğiz" dediği halde, o günden bugüne kadar hangi kanı durdurabilmiş, neyin hesabını sorabilmiştir? Bırakınız Suriye halkına yardım etmeyi, daha geçenlerde kaçırılan iki Türk gazetecinin akıbetini bile öğrenmekten aciz kaldığını bizatihi itiraf etmiştir. Tüm bu tezat açıklamalar, Başbakan Erdoğan'ın akıllara zarar bir kararsızlık içerisinde bocaladığını göstermektedir.

Sınır ötesi operasyon adı altında Irak'a defalarca giren, Kafirlerin arzusu üzerine askerlerini Afganistan'dan Somali'ye kadar her tarafa gönderen Türkiye, akrabalık ve kardeşlik bağlarıyla bağlı olduğumuz ve bugünlerde insanın kanını donduran bir can pazarına dönüşmüş olan Suriye'ye girmekten aciz midir? Katil Beşşar ve çetelerine müdahale etmekten aciz midir? Akan kanı 24 saat içinde durduraktan aciz midir? Harekete geçmek için daha kaç bin insanın vahşi yöntemlerle katledilmesini bekleyecektir? Bugün Türkiye'nin yapması gereken; İslam'ın ve Müslümanların amansız düşmanı Amerika'nın planları doğrultusunda, hayali muhalefet çatısı Suriye Ulusal Meclisi'ne kucak açmakla yetinmek ve içi boş laflarla katil Beşşar Esed'e katliamları için daha fazla mühlet vermek midir, yoksa Allah'tan başka kimseden yardım beklemediklerini haykıran ve "Halk İslami Hilafet'i istiyor" diye sloganlar atan Suriyeli Müslümanlarla birlikte Raşidi Hilafet'i ikame etmek midir? İşte bu, gerçek bir kurtuluş ve nihai bir çözümdür.

وَمَا لَكُمْ لَا تَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا "Size ne oldu da Allah yolunda ve "Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!" diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz!" [Nisâ 75]